

POMOWKA (1) *sb f*

G pl pom(o)wek.

Sł stp brak, *Cn* notuje, *Linde* bez cytatu.

Dem. od „pomowa” z neutralizacją funkcji deminutywnej; *criminatio, insimulatio a. intentio criminis, obiectatio, obiectio Cn:* [Glińskiemu przypisywano porażkę moskiewską.] Byli niektorzy co też y Konstantego z Ostrogą Hetmána Litewskiego w podeyrzeniu mieli/ który zawnždy iawnie/ cnotliwie/ y zyczliwie swemu panu polugi czynił/ kthore go od takich pomówek wyzwalały. *BielKron* 411.

Cf **POMOWIENIE**

MN